

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATA PE SAPTĂMÂNA
Abonament: 150 Lei la an.

Redactor responsabil:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

La răsپantie

Calatorul care pornește dela vatra căminului său pe o cale lungă, în momentul plecării își face seama răsturilor sale de până aci și se așterne la drum cu gând hotărât să lase în urmă toate păsurile rele, ce l-au ispitit iar din învățămintele trecutului i se infiripă steaua luminoasă care îi călăuzește nădejțile unui viitor mai bun și fericit.

Asemenea este și viața de obște a unui neam, a unui popor, a unei țări, călătoare veșnică, ce se scurge în evoluția fără sfârșit a istoriei, fără clipă de statornicie. Puținele răsپantii sunt prilejuri de socoteală cu trecutul și învățăminte pentru viitor.

La o astfel de răsپantie stă în vremile de azi și poporul nostru. Și la această răsپantie sa cade să ne facem și noi seama cu păsurile din trecut din care să se intiripe povețele zilelor ce ne răsار în cale.

Și pentru noi Români povestea trecutului e plină de învățăminte mari, cari ne arată lîmpede drumul pe care are să purceadă pasul nostru călător, pentru ca să nu se poticnească.

Neamul nostru a trecut poate prin cele mai grele încercări, a îndurat cele mai urgisite nelegiuri și ispite, pe cari le poate alcătui laboratorul meschin al istoriei. Tara noastră întregită astăzi în granițele unei credințe naționale unitare este tânără și șovăitoare. Ispitele vrășmase o pândesc astăzi mai mult ca ori când, atât în lăuntru cât și în afară. Și unelirile de destrămare caută poteci dosite de a-i sdruncina cu orice preț temelile și ia-i spulberă nădejțile de statornicie. Graba clipelor fugare e otrăvită de miasme ucigătoare, cari ne pasc la tot pasul și fiecare acțiune șovăitoare ocrită de un spirit de toleranță hiperzeloasă, este exploa-

tată de detractorii dușmani în detrimentul patriei noastre.

Hidrele își tind ghiarele din toate ascunzișurile să ne sfășie lacome pe așezământul dreptății, ce nil-a hărăzit Dumnezeu după atâtea veacuri de suferință.

În fața atâtor ispite ucigătoare ce povețele ne dă trecutul drept călăuză pentru viitor?

Este un adevăr incontestabil că biruința realizată de neamul românesc nu se datorește de cât forței sale morale superioare, oțelită îndurerile veacurilor trecute. Povata Evangheliei lui Hristos a fost cartea minunată care în toate vremile a picurat în sufletul poporului românesc tăria rezistenței în mijlocul tuturor zilelor de restriște. Nădejdea în dreptatea lui Dumnezeu, credința neînfrântă în ajutorul Lui, suptă din principiile morale ale legii lui Hristos a aprins în sufletul acestui popor flacăra iubirii curate pentru Dumnezeu. Poporul nostru a iubit pe Dumnezeu în toate vremile, cu toată pleitudinea sufletului său și cu toată căldura ființei sale.

Și aceasta i-a împrumutat tăria, forța sa morală, pe care nici porțile iadului, deslănțuit de atâtea ori asupra lui, nu l'a putut dobori. Această morală a perceptelor evanghelice a făurit eroii dela Mărășesti și celelalte momente grozave ale răsboiului de desrobire, această morală a ucis pe Mihai la Turda, a frânt pe roată pe Horia și Cloșca, a alcătuit tragedia lui Avram Iancu și a miilor de mucenici fără nume, jertfiți de bună voie pentru idealul neamului.

Această morală ne-a dus la biruința zilelor de astăzi.

La această biruința și-a dat preoțimea română din Ardeal toată contribuție sufletului său.

Noi preoții de astăzi suntem mândri de

Bibliotecă

înaintașii noștri cari călăuziți de deviza libertății neamului cu crucea într-o mână și sabia înaltă s'au pus în fruntea oastei creștine și și-au jertfit viața pe altarul idealului național. Iar în zilele de pace ei au ținut aprinsă flacăra nădejdilor în adăpostul bisericilor cu strașini de paie și șindile, dar cu suflet cald, curat și entuziasmat, de o idee mare și sfântă.

Acesse învățăminte ale trecutului sunt pozele cele mai luminoase și pentru viitor. Legătura cu acest trecut glorios nu se poate rupe. Temelia viitorului nu se poate zidi cu rosturi trainice decât tot cu cimentul forței morale a neamului. Iar aceasta cade tot în sarcina noastră a preoților, să perpetuăm opera înaintașilor noștri cu armele culturii noastre mai avansate, dar tot cu sufletul lor mare și neprihănit.

Noi preoții, și cu noi toți cei ce poartă la inimă cu curățenie idealul fericirii neamului vedem justificată această concepție de toate evenimentele istoriei din trecut. Și aceasta ne chiamă la o muncă grea deoarece în zilele de astăzi, lumea este robită de idoli de aur și argint și lucruri făcute de mâini omenesti.

Venind vorba deunăzi despre susținerea unei propagande morale intensive în cuprinsul țării, un politician de frunte reclamă ștergerea acestui desiderat cu desăvârșire, câtă vreme fabricile n'au materii brute, căile ferate n'au uleiuri și osii sănătoase, industria românească e săracă, comerțul gâfâie sub povara speculei, țara are pierderi simțitoare prin reducerea monopolurilor sale, etc.

În fața acestei concepții rătăcite m-au venit în minte cuvintele unui Francez din vremea războiului Franco-German de la 1870—71 care spunea: „Neau bătut Nemți nu cu puterea brațelor, lor ei cu forța morală“. E un adevăr care ș-a pecetluit justificarea de nenumărate ori pe paginile istoriei. Nu cu uleiuri și osii de căi ferate, nu cu monopolul spiritului otrăvitor, nu cu belșugul materiei se cimentează statornicia unei țări, ci cu forța morală a caracterelor cetățenilor. Materia nu poate da sufletului țării biruinții, sufletul însă dă materiei energii și forțe uriașe.

Rezultatele științei în vremile măi noi s'au înălțat la culmi nevisate de minte omenescă. Perfectiunea materiei par'că a ajuns

la apogeu. În aceiaș proporție a scăzut însă forța morală a popoarelor și toată frământarea geniului omenesc bate drumul distrugerii, nu al edificării.

Apostolia viforoasă trimbițată în largul hotarilor pământului de bubuitul tunurilor, de trăsnetul mitralerelor, de zingănitul săbiilor a doborât totul în ruină. Pe urmele ei a rămas jale, lacrimi mizerie și suferință fără margini.

Acesta este bilanțul științei, care s'a înălțat tot mai sus nesocotind peatra cea din capul un ghiului, temelia morală. Este o dovadă limpede că nu aceasta este calea care duce omenirea la fericire.

Neamul nostru mult mai modest în avântul său spre culmile științei nu și-a eluat rostul zilelor de eastăzi cu puterea masselor, nu cu forța grozavă a uneltelor de distrugere, ci forța morală a sufletului său. Această forța morală a făcut din fiecare ostaș un erou, din fiecare fiu al neamului un mucenic.

Această forță morală o reclamă și viitorul pe seama acestei țări. Ne o dovedește trecutul și aceasta trebuie să fie povăța ce ni-se îmbie în aceste momente de răspântie și pentru viitor. Țara care se clădește pe temelia principiilor vecinice ale moralei creștine nu se ridică pe nisip, ci pe peatra de granit o trăiniciei, pe care nici vânturile, nici apa, nici furtunile, nici ispitele vrășmașe nu o pot surpa.“

Aceste principii, am dori să fie steaua magică, care să călăuzească iubita noastră patrie și în zilele ce vin, ca să o putem vedea tare, nebiruită și fericită pentru totdeauna.

În ciuda tuturor curentelor protivnice, cari astăzi ne socotesc ca un „malum necessarium“, noi preoții să ne facem datoria deplină și în totdeauna convinși că cumpăna nemincinoasă a adevărului vieții mai curând sau mai târziu ne va da și nouă răsplata cuvenită.

Datele statistice

— Ordin circular —

No. 7197. În săptămâna aceasta s'au expediat la adresa oficiilor protopopești tipăriturile, necesare pentru datele statistice parohiale.

Fiecare parohie va primi un număr corespunzător din aceste tipărituri.

Tablourile sunt întocmite de oficiul statistic al Mitropoliei și ele evidențiază, toată situația parohiei. Sunt întocmite pe timp de zece ani. Vor fi deci grijite bine la oficiul parohial completându-se la sfârșitul fiecărui an cu datele corespunzătoare acelui an. Unde sunt două parohii în comună se va redacta pentru fiecare parohie și pentru fiecare filie câte o coală separată. Tabloul se trimite la fiecare în trei exemplare.

În ele se vor introduce datele dela sfârșitul anului 1925.

Din aceste trei exemplare, completate cu toate datele, unul rămâne la parohie, păstrându-se cu grijă pentru completare an de an, până la zece ani. Celălalte două exemplare se vor trimite la oficiul protopopesc, care le va prelucra în alt tablou (B). Oficiul protopopesc va înainta consistoriului cele două exemplare dela parohii împreună cu tabloul său rezumativ. Unul din tablourile B. rămâne la oficiul protopopesc.

La consistor se va prelucra materialul întreg reținând un tablou dela fiecare parohie cu tabloul dela protopopiat. Iar exemplarul al doilea dela parohii îl va înainta cu raportul său la Mitropolie.

Importanța lucrării impune preoților îndatorirea de a fi cu cea mai mare grijă și desăvârșită conștiințiozitate la adunarea și transcrierea datelor statistice în tablouri.

La rândul său oficiul protopopesc va controla felul cum a fost îndeplinită conscrierea și va aviza la completare sau rectificare, în caz de nevoie.

În capul tabloului No. rămâne neîntregit, pentru a se pune la eparhie, respective mitropolie, după felul cum se va aranja la arhivă, pentru evidență. Parohia se va arăta cu numirea ei și în cazul, că sunt mai multe parohii într-o comună politică, se va indica: parohia I, II, III... Filia se va indica cu numirea și distanța în klm. dela parohie.

Comuna politică se va da întâi cu numirea ei românească de acum și în paranteză cu numirea în toate limbile uzuale și chiar cu porecla, pe care ar avea-o.

Toate datele se scrie pe linia primă, în șirul indicat cu anul 1925 și după situația dela 31 Decembrie 1925.

Intrucât la primărie nu s'ar afla toate datele

privitoare la populație și situația materială a locuitorilor, în raort cu elementul românesc, din rubricile 1—6, se vor stabili cu ajutorul șefilor celorlalte confesiuni și cu colaborarea altor factori, în măsură de a putea da date precise. La rubrica 2, semnul crucii (+) se va pune deasupra numărului sufletelor, dacă respectiva confesiune are biserică proprie în comună.

Dacă biserica ortodoxă a fost clădită de un patron, ori de către stat etc. se notează la observări, cu lămuririle necesare.

La sesiunea parohială și pământurile bisericesti și școlare datele să arate *situația dinaintea de reforma agrară*, — ori de a fost expropriată biserica, sau de ar fi primit întregire. Reforma agrară nefiind terminată, situația nouă se va introduce când lucrul va fi definitiv. Acum vrem să fixăm situația din trecut. Totuși acolo unde s'a expropriat, s'au s'a împroprietărit biserica, ori s'a întregit sesiunea până acum și s'a predat în folosință locul, să se arate estensiunea la „Note și, observări”.

„Valoarea” în bani să se pună după cum se află la inventarul bisericii, cu prețul de cumpărare sau zidire, socotindu-se pentru trecut 2 corcane (1 leu). Sub nici un motiv să nu se arate valoarea lucrurilor după cât ar pretui azi.

La clădiri noi, la cumpărări de avere imobilă sau procurări, făcute după război, valoarea se va socoti în valută aur, în proporția de 1:40. D. ex.: Un clopot cumpărat în 1923, cu 9000 lei, se va arăta cu valoarea de lei 225. Orice sumă se va înscrie în cifră rotundă în lei, fără fracțiuni de bani.

„Administrator” este preotul instituit la o parohie în „cale extraordinară” adică nu prin alegere, — cum sunt preoții sfințiți din învățători, fără pregătirea teologică reglementară. Paroh e cel instituit după toate normele legii, prevăzute în statut și regulamente. La parohiile vacante și la filii, la rubrica datelor personale ale preotului se scrie administrată de N. N. paroh sau administrator în N., prot. N.

Rubrica „fost'a pedepsit” se întregeste de protopop, respective de Consistoriul eparhial.

În sfârșit cântărețul (cantorul) e titular, dacă are diplomă și e ales pe viață; dacă are diplomă de cantor, dar e pus pe un anumit timp, el este „ajutător”; iar fără să aibă diplomă e „suplinitor”.

Invităm deci Onor. preoțime să studieze acest

circular și tablourile și să satisfacă imediat după anul nou, iar oficiile protopopești să le înainteze aici cel mult în Februarie, pentru ca să se poată pregăti raportul către sinod.

Emanciparea femeii

Scriptura ne spune, că D-zeu a creat femeia pentru ca să fie tovarășe de viață a bărbatului. Adam văzând-o a exclamat cu mare bucurie: „Iată os din oasele mele și trup din trupul meu, această se va numi femeie“. Abstrăgând de la determinația această mitologică a Scripturii se poate constata ca un fapt neîndoielnic, că în concepția tuturor popoarelor și a tuturor vremurilor femeii i-a fost rezervat rolul de *mamă* și tovarășe a bărbatului.

Aprăpe la toate popoarele femeia a fost considerată ca „os din oasele mele și trup din trupul meu“, adică o fărâmă din organismul bărbatului, chemată să procreeze și să perpetueze generațiile de oameni.

Concepția aceasta s'a validat pe deplin și în viața socială. Bărbatul a luat asupra sa povara vieții pentru amândoi, iar femeia scutită de munca brahială istovitoare s'a dedicat cu totul chemării ei designate de natură, procrearea și perpetuarea generațiilor. De aceea în vremurile străvechi bărbații nu vedeau în frumusețea plastică a formelor femeii un parafulger al sensualismului, ci pe *mamă*. Chemarea femeii preconișată de însuși D-zeu este căsătoria.

În cursul vremii însă au degenerat moravurile și femeia a început să imigreze în terenele de rituncă ale bărbatului. Tendința aceasta de emancipare a influențat dezastruos asupra organismului femeii. Lupta pentru existență în praful fabricilor, la mesele de biuro, la oficiile cari reclamă continuă iritație, în atelierele industriale, a creat o parte mare din femeile de astăzi, cu obraji vestoși, cu ochii înfundați, sâniș disparenți, umeriș încovoiați, soldurile onoașe, cu un organism decăzut din toate punctele de vedere.

Cultul femeilor de-a fi ultrasvelte, e un cult degenerat, care face femeia tot mai puțin capabilă de a-și împlini misiunea și o silește să-și găsească refugiul la turpănișurile modei pentru ca să-și ascundă lipsa de frumuseță a organismului cu care paradau străbunele noastre.

Prin felul de creștere ce dau părinții „moderni“ fetelor de azi, cari vreau să-și câștige vreo diplomă, organismul femeii a stânjenit în cursul lui natural de dezvoltare. Studiul, viața sedentară și plătisitoare în băncile școalei, nu rămân fără urmări: choroză, anemie, tuberculoză, neurasthenie, palpitații, deranjeri gastro-intestinale, afecțiuni ale organelor genitale (menorrhagiile), dps. menorrhoe, amenorrhoe, metrorrhagii, fluor alt etc.).

„Modernismul“ în educație totdeauna face ravagii, de câte ori se abate dela limita legilor naturii.

• Tocmai din acest motiv 75% din căsătoriile moderne sunt nefericite, pentrucă femeia nu mai este mamă, ci este un alterego al bărbatului cu preferenții exagerate, lux, petreceri, distracții și cu atribuții de masculinizare, cari produc repulsiune în sufletul bărbatului.

Când femeia nu știe să aducă căldura *iubirii* curate în sânul familiei nu mai este tovarășa lui, ci e o povară a acestuia,

Dacă femeia nu se știe *asimila* soțului, nu l' poate influența, nici captiva! Rangul, poziția, numele și bunăstarea familiei o câștigă bărbatul, dar fericirea casnică *întotdeauna femeia!* Femeia în alcătuirea căsniciei trebuie să aducă cu sine o adevărată zestre sufletească de înalte călități morale, fără acestea căsătoria e *sărăcă*. Viața femeii e *iubirea*, a bărbatului e *lupta* pentru existență. Orice abatere dela această orânduire a naturii, fatală. Natura lucrează conștient și sistematic și orice abatere o pedepsește.

Fiecare atom și molecul, fiecare celulă a organismului femeiesc are o țintă: de-a lucra cât mai perfect pentru creșterea unui organism frumos, atrăgător, proporționat, care să poată concepe, să fie gravidă, să supoare sarcina, pentru a putea naște și crește noul vâstar, asigurând speciei omenestii viitorul fără sfârșit!

Câte dintre femeile care se decid pentru carieri, prin cari ajung independente, rămân sănătoase? Cunoșc din practica medicală inconvenientele acestor femei în ce privește funcția organică. Grozav de mare e numărul acelor cari sufăr de neurasthenie, histerie, anemie, diformități corporale, tuberculoza, etc. din cauza ofiiciului ce poartă. Cât de mare e numărul celor învinșe în lupta pentru trai și câte cad jertfa demoralizării, s'au chiar morții! Se transfigurează cu totul, pierd tot ce le-a fost fermecător

și dulce în privire, în umblet, în toată ținuta lor și îmbătrânesc înainte de vreme. Aceste nenorocite ale societății omenești, sunt în continuu conflict cu manifestările fiziologice ale organismului lor. Ce copii vor putea da astfel de femei?

Ce generație poate câștiga statul prin astfel de indivizi, cari cresc, ca spinii pe lângă garduri și ca neghina în holdele bogate?

Copii născuți din astfel de mame, poartă un timbru caracteristic lor: sunt mai tristi, mai reci, mai insensibili, adesea duri și nemiloși. Din această se recrutează o parte mare din procentul de criminali.

Dacă femeia e nevoită să-și câștige singură pâinea, să se angajeze la lucruri, cari îi sunt acomodate stării fiziologice femeiești. În modul acesta organismul ei nu ar suferi, ar rămâne femeie *adevărată*, care inspiră multă cinste și admirație în cei ce o înconjură.

Pentru ca echilibrul social al României întregite, dărâmat de sângerosul războiu mondial, să se restabilească și să se purifice, trebuie, ca educația să fie astfel diriguată, în cât femeia să devie tovarăsa *altruistă* a bărbatului, în opera de cimentare a binelui, a tot ce e nobil și frumos.

Bărbatul, în menirea de-a restabili ordinea socială de interes înalte de stat, ar primi prin sprijinul femeii un ajutor neîntrecut. Talentul și critică și însușirile ei deosebite de nobleță, de estetică, finetă și gingăsie, va înlesni și usura, va înobilă și ridica adevărata și măreața operă socială și națională.

Dr. Const. Stanca

O inovație

în instanțele judecătorești și disciplinare ale bisericeii.

Forul judecătoresc de prima instanță pentru disciplinarea personalului ecleziastic a fost după statutul organic Sagunian *Senatul Bisericesc* al Consistorului Diecezan, — care are asesori referenți, — preoți ordinari și juris-consult salarizați, și în funcțiune permanentă la centrul Episcopiiilor,

Cu legea cea nouă despre organizarea bisericeii aceasta dispoziție practică bine — reu de zeci de ani — se sistează și

se introduce *Consistoriul spiritual eparhial*, care se va alege de către Adunarea eparhială pe 6 ani — din 3 membrii din *clerul mirean*. În consistorul eparhial spiritual nu pot fi aleși, nici consilierii, nici protopopii, iar modul funcționării acestui consistoriu eparhial spiritual se va norma prin un Regulament special întocmit de Sfântul Sinod și întărit de Majestatea Sa Regele.

Nu avem nici o obiecțiune principială în contra acestei inovații, care poate să fie și bună — încât Regulamentul ce îl va stabili Sfântul sinod — va fi practicabil și funcționarea consistorului spiritual va fi permanentă și de plin garantată.

La centrele Episcopiiilor de bună seamă ca se vor fi aflând profesori de teologie, preoți, catecheți — cari să aibă toată pregătirea și autoritatea morală ca să judece ia chestii disciplinare, iar când nu ar fi acest număr la centru, se vor afla în apropierea centrului episcopesc persoane din cler, cari se poată ocupa această demnitate.

Consistoriul acesta spiritual însă nu are numai să judece chestiile disciplinare, ci are să pregătească și materialul de instrucție, cu ascultarea inculpaților, a martorilor, a dovezilor și documentelor.

Intrebăm acuma, — cine va îndeplini funcțiunile de anchetare — cine va merge la fața locului — să ia contact cu acuzații și cu cei invrajbiiți, eventual să încerce a-i împăca, cum s'a practicat în trecut și de multe ori cu succes multumitor pentru toate părțile.

Dacă comisariul consistorial a fost un preot, asesor, cu experiența și cu autoritatea lui oficială — ori a fost protopopul, cu legăturile ce-le avea cu poporul — cercetarea și anchetarea a mers cât se poate de neted, și fără mari zdruncinări.

Membrii Consistoriului spiritual probabil mai mult tineri fără experiența, numai cu

autoritatea lor de bărbați învățați, ne temem, că vor face mai ales la început o mulțime de greșeli, și actele redactate, fasiunile luate nu vor fi complete și exacte, ca să se poată da o judecată dreaptă.

În cazul, că unul din cei 3 membrii ai consistoriului spiritual este exmis jude investigator, el nu mai poate fi și judecător la adueerea sentinței, iar legea n'a prevăzut un număr de suplenți, cum s'a prevăzut la art. 20. la Consistoriul spiritual central cu 5 membrii ordinari și 5 suplenți.

Lacunele aceste se vor putea îndrepta în cadrele Regulamentului ce se va face de către Sfântul Sinod.

După ce însă la consilierii eparhiali este precizat că vor fi salarizați din fiecare secție câte 2 (art. 137 aliniatul din urmă) să naște întrebarea, ca membrii consistoriului eparhial spiritual vor fi și ei plătiți, ori vor fi onorari.

Dacă vor fi onorari, atunci va fi vai de munca ce o vor face, și de judecățile ce vor enunța. Salarizați însă încă nu pot fi pentru că ei sunt aleși numai pe 6 ani, dintre membrii clerului, cari au deja o funcțiune, și un post sistematizat în biserică și noi dorim ca cumulum de slujbe plătite să înceteze. Fiecare să aibă numai un post bine retribuit și cu acela să se și îndestulească. Pentru munca extraordinară ce vor face, la tot cazul membrii Consistoriului spiritual trebuie să aibă o diurnă și anume diurnă pentru zilele de ședință și diurnă pentru zilele ce petrec afară în emisiuni și anchete de cercetare.

Aceasta este singura soluție ce poate să ne ducă la scop.

Întrebăm acum, cine va suporta cheltuelile acestor instanțe judecătorești și de sigur că autorii legii vor fi în clar cine are să supoarte aceste cheltueli, fără cari toată instituția va merge schiopatând.

Am scris aceste rânduri, în credința, că facem un serviciu bun membrilor Sf. Sinod,

cari vor redacta Regulamentul disciplinar, pe care nu îl dorim complicat cu toate chițibușurile advocaților, cum a fost Regulamentul disciplinar al Metropoliei noastre făcut de advocați — cari nu se gândeau atât la disciplina clerului, cât la folosul ce li-ar putea aduce, câte un proces disciplinar care să trăgana cu anii — spre pagușa bisericei și spre incurajarea malcontenților și elementelor nedisciplinabile. Așteptăm și cuvântul preoților noștri, pe cari îi privește foarte de aproape acest regulament, care cel mai târziu se va alcătui în mod definitiv în sesiunea de primăvară a Sfântului Sinod.

Corect este în lege, ca Sf. Sinod se facă acest regulament și nu congresul și adunările eparhiale, în cari mireni au cuvântul hotărâtor. Acest succes se datorește Episcopatului nostru, care a fost în clar dela început, cine e competent să judece pe preoți și după ce norme, cari norme să nu fie numai cele canonice și nu cele împrumutate din procedura legilor civile și criminale.

Chestia aceasta o ținem deschisă pentru toți cei ce vor să se ocupe serios cu o parte delicată a vieții noastre bisericesti. Fără disciplină, fără rânduială, fara ascultare și supunere ajungem la anarhie și anarhia nu o pot dori, decât dușmanii, iar nu prietenii bisericei.

Ș T I R I

Ziua Nașterii Domnului s'a serbat și în anul acesta cu solemnitatea cuvenită la biserică noastră din Cluj. În ziua primă a servit sf. liturgie P. S. S. episcopul Nicolae asistat de membrii consistoriului și preoții Clujului. După serviciul divin P. S. Sa a rostit o frumoasă cuvântare. A doua zi a predicat protopopol Clujului Nicolae Vasiiu, iar a treia zi asesorul consistorial Dr. Vasile Sava.

Rectificare. Concursul publicat în numărul trecut al foi noastre pentru postul de paroh din Șimleul-Silvaniei s'a strecurat îdîn greșeală dupăce a fost decretat asistarea, fiind postul de parih întregite prin alegerea unui titular. *Redacțiunea.*

Sedința plenară consistorul nostru a ținut la 29 Decembrie 1925, sub prezidiul P. S. Sale Episcop Nicolae Ivan, o ședință plenară la care a paricipat și domnul Asesor Alexandru Lăpădatu, ministrul cultelor. Dintre membrii externi n'au putut participa decât protopopul Jovian Mureșan din Turda, ceilalți scuzând toți absența prin întreruperea comunicații. S'a soluționat chestia continuării lucrărilor pentru zidirea catedralei pentru anul 1926, chestia procurării clopotelor, chestia disciplinei din seminar, s'a dat răspuns la o adresa a Consistoriului din Sibiu și alte obiecte curente.

Domnul Ministru a comunicat că pentru preoțimea din munții apuseni a luat buget o sumă potrivită care se va conferi celor în drept prin Consistoriul Diecezan dupăce va fi ordonanțată.

Danie. În N-rul 50 al gazetei noastre am înregistrat cu bucurie serisoarea on. primării din Toplița prin care a votat pe seama catedralei noastre din Cluj suma de zece mii lei. Suma aceasta s'a primit la casieria consistoriului nostru c dnnie pe anul 1925, iar pentru anul 1926 susnumita primărie a luat în bugetul său tot o sumă de zece mii lei. Luăm act de acest nobil gest, cu deosebită satisfacție și mulțumită.

Potopul. În zilele din 21—22 Decembrie un vânt cald a topit zăpada și sloi de ghiața de pe apele noastre și de pe munții noștri. Valea Mureșului, Valea Arieșului, Valea Ampoiului și Valea Someșului s'au prefăcut în „Valea plângerii”. Poduri stricate, case și edificii economice smulse din pământ — oamenii rămași în preajma Sfințelor sărbători pe drumuri — aceasta a fost situația în întreagă Eparhia noastră. Dela munte ne lipsesc date precise, poșta nu umblă, oamenii stau înlemniți și îngrijorați în fața dezastrului.

Din apropiere avem vesti îngrozitoare. În Bonțida s'au demolat vre-o 10—20 case, în Someș-Sat 2 case, sămănăturile de toamnă pe întreagă Valca Someșului sunt nimicite.

În Turda adevărată catastrofă. Toate fabricile inundate de ape, pagubele de sute de milioane. Comunicația întreruptă și trecerea călătorilor numai prin transbordare.

Domnul ministru Săveanu, a venit Luni la fața locului de jale și însoțit de domnul ministru Lepădatu au plecat la Dej, prin satele Someș-Sat, Apahida, Juc, Bonțida ca să împartă ajutoare grabnice.

După grindina din Iulie, care a nimicît recolta a vro 15—20 sate din Cojocna și alte vro 30—40 din Sălaj — a venit mânia lui Dumnezeu peste noi în dricul ierni, cu pierzare și cu potop.

Copii nevinovați rugați-vă lui Dumnezeu, căci mulți din cei mari s'au uitat de Dumnezeu și de puterea lui.

Mulțumită. I. P. S. Arhiepiscop Gurie al Basarabiei a dăruit pe seama bisericii noastre din Agârbiciu un rând de vestminte bisericesti, P. Cuv. Sa starețul mănăstirii Neamț tot un rând vestminte bisericesti și cuv. ieromonah Grigorie o icoană. Pentru aceste daruri se exprimă marimimoșilor donatori cea mai sinceră mulțumită. *Ion Drăgan, preot.*

Apel. În eparhia noastră sunt încă multe parohii nouînființate lipsite de utensiliile necesare. Fiind încă în situație materială modestă și neavând putința să și procure toate cele necesare apelăm din nou la preoții noștri să ne trimită utensiliile cari le sunt de prisos ca să putem veni în ajutor celor ce au neapărată trebuință.

În anul 1924 s'au scos din pământul țării noastre următoarele metale: Aur: 1311 kg. în valoare de 178.572.000 lei; Argint: 2246 kg. în valoare de 10.104.934 lei; Aramă. 89.633 kg. în valoare de 4.658.048 lei; Plumb și antimoniu: 433.118 kg. în valoare de 14.397.781 lei; Glasură scoasă din plumb: 150.853 kg. în valoare de 6. 44.934 lei și Fontă: 4 .081 kg. în valoare de 204.260.340 lei.

O nouă născocire. Gazetele spun că în America s'a născocit un ser, un lichid, cu care făcându-ți o injecție nu mai spui decât adevărul. După ce ți-a băgat în sânge câteva picături, la orice întrebare, buzele tale nu mai pot spune minciuni. Doctorul descoperitor a altoit câțiva hoți și ucigași și rezultatul a minunat pe procurori și judecători. Mulți, tremurând de frică, au început să mărturisească mai dinainte dacă au ceva mai de ochiat pe suflet. Pe mulți i-a prins groaza la această veste.

* * *

Ușile pocăinței. 15 predici din perioada triodului, de prot. Vasile Gan. (Editura Bibliotecii Diecezane Arad. Prețul lei 35). Pentru intensificarea vieții religioase morale la poporul nostru și pentru a răpune diferitele curente destrucitive ale sectarilor. Episcopii noștri impun preoțimei datorința imperativă de-a urca amvonul cât mai des și de acolo să răsune cuvântul lui Dumnezeu. Doar misiunea directă a preoțimei noastre este cea religioasă ce se referă la suflete. Duhul rău al vremurilor ce trăim au umplut sufletele de polomidă, pe care slujitorii sfântului Altar trebuie să o plivească. Ca preoțimea noastră să-și poată îndeplini această muncă nobilă, are lipsă de predici bune, făcute de oameni cu competență în aceasta materie. Un astfel de om este părintele protopop Vasile Gan, al cărui nume îl cunoaștem bine din predicile și articolii plini de sevă, apăruiți în ziarele și revistele noastre bisericesti. Predicile păr: protopop Gan sunt bune și preoțimea le va utiliza cu succes, căci sunt alcătuite cu priceperea omului ce cunoaște bine psihologia poporului. Predicile sunt comise, bine încheiate și scrise într-o limbă, clară și curgătoare. Le recomandăm preoțimei noastre cu toată dragostea.

No. 350—1925.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa I, *Ciceu-Giurgești* prin aceasta să publică concurs cu termen de 30 zile, computat dela prima lui apariție în foaia „*Re-nașterea*“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:
1. Salar și competențe dela Stat, conform normelor statorite în coala B.

2. Locuință în edificiul școlar.

3. Porțiune canonică 32 jughere.

4. Dela fiecare familie câte o ferdeală de cucuruz nesfârmat, din care a patra parte este a cantorului.

5. Dela fiecare familie câte o zi de lucru cu palma, având preotul a da de mâncare.

6. Stolele uzitate în comună, statorite de sinodul protopopesc și aprobate de Venerabilul Consistor Diecezan.

Concurenți își vor înainta cererile, instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, indicat mai sus, și pe lângă prealabila incunoștințare a protopopului se vor prezenta în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii, a cânta, predica eventual a liturghiși.

Dej, la 1 Decembrie 1925.

Oficiul protopopesc al tractului ort. rom. Dej; în înțelegere cu comitetul parohial din Ciceu-Giurgești.

Teodor Hermann
protopop.

No. 1040.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Răstolite*, devenită vacantă, să publică concurs cu termen de 30 zile, dela cea dintâi publicare în „*Re-nașterea*“.

Veniturile parohiei sunt următoarele:

1. Salar dela Staț.

2. Sesiune parohială de 32 jug., întregită prin reforma agrară.

3. Stole corespunzătoare vremurilor de astăzi.

Parohul ales va fi obligat să se mute definitiv în parohie, așa dupăcum prevede legea, comitetul luându-și obligația a-i pune la dispoziție o casă corespunzătoare, constând din cel puțin două camere și bucătărie. Parohul trebuie să se oblige că va stăruii din răspuțeri să se zidească casă parohială, în timpul cel mai scurt din mijloacele bisericii și cu ajutorul parohienilor.

Concurenți își vor înainta cererile oficiului nostru și într-o zi de sărbătoare sau Duminică, se vor prezenta în parohie.

Comitetul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Reghin, 16 Decembrie 1925.

Protopop D. Antal.